

Rapport 2004:5

Byggnadsarkeologisk undersökning

Romanska murar under domkyrkans golv

Linköpings stad och kommun
Östergötlands län

Ann-Charlott Feldt

ÖSTERGÖTLANDS LÄNSMUSEUM
KULTURMILJÖAVDELNINGEN

Romanska murar under domkyrkans golv

Innehåll

Sammanfattning	2
Inledning	4
Linköpings domkyrka	4
Tidigare undersökningar	5
Syfte	6
Metod och dokumentation	6
Resultat och tolkning	6
Yta A, Fundament till pelare B6	7
Yta B, Fundament till pelare C6	8
Yta E, 1100-talskyrkans kor	9
Referenser	11
Tekniska uppgifter	12

Omslagsbild från *Linköpings domkyrka, 1 kyrkobyggnaden*

Ö S T E R G Ö T L A N D S L Ä N S M U S E U M
K U L T U R M I L J Ö A V D E L N I N G E N

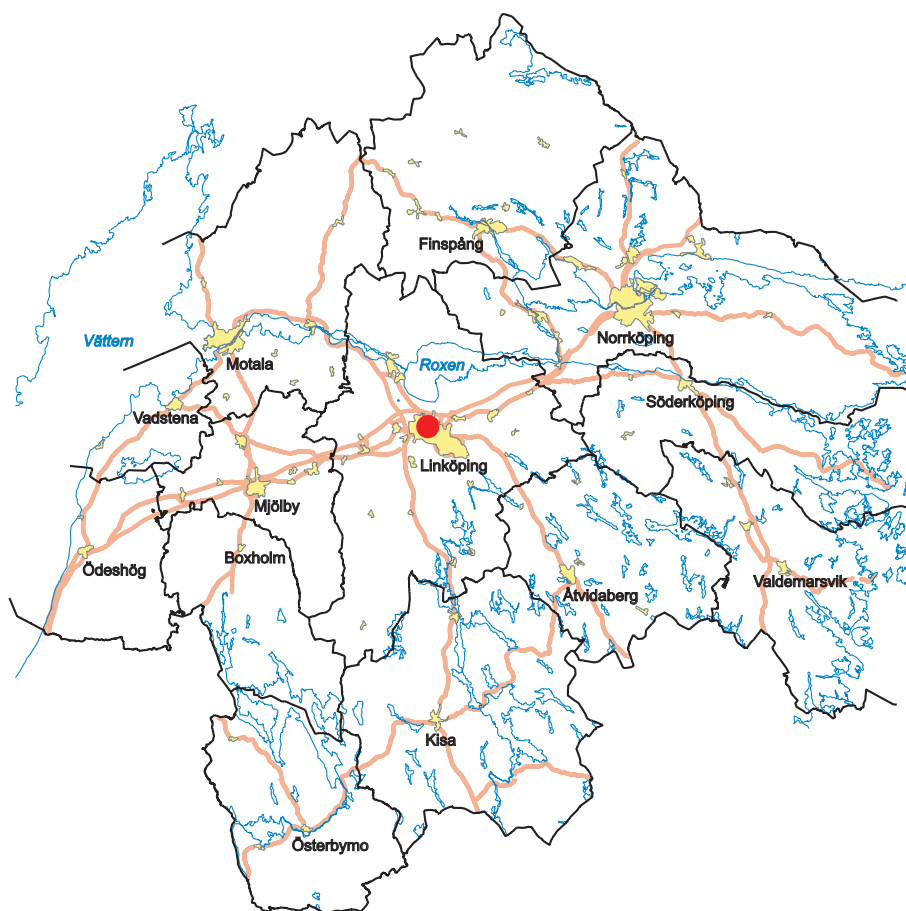
Box 232 • 581 02 Linköping • Tel 013 - 23 03 00 • Fax 013 - 12 90 70
lansmuseum@lansmus.linkoping.se • www.linkoping.se/lansmuseum

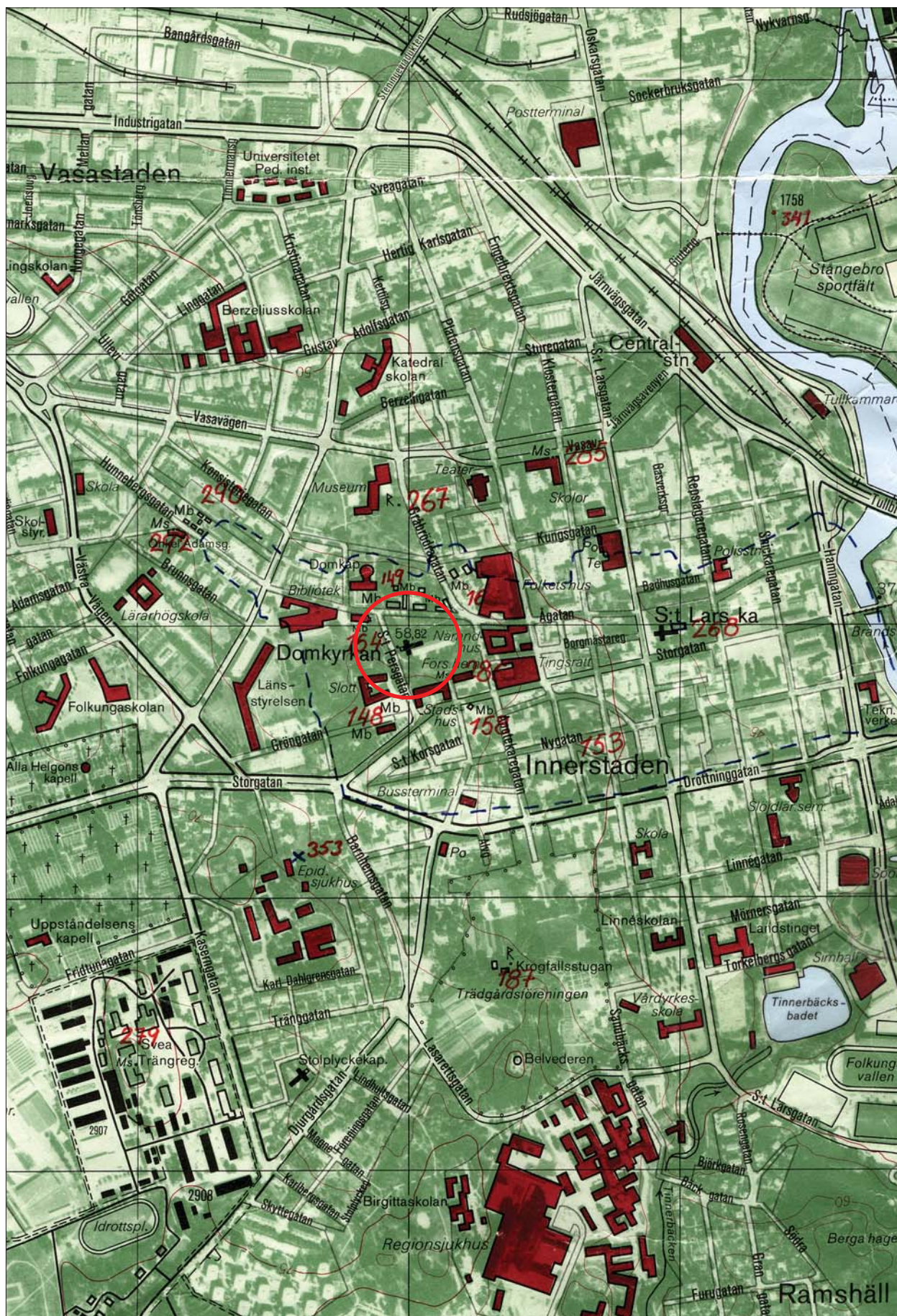
Sammanfattning

Med anledning av omläggning av golvet och flyttning av gravhällar i Linköpings domkyrka genomfördes en begränsad byggnadsarkeologisk undersökning. Vid denna dokumenterades ett mindre parti av koret till den romanska stenkyrka som var föregångare till den nuvarande kyrkan. Dessutom undersöktes två pelarfundament till pelare uppförda i samband med ombyggnaden 1250-96 och de massor som skulle avlägsnas ur golvfyllningen. Provtagning av murbruk genomfördes i de påträffade murverken.

I golvfyllningen framkom, förutom skelettrester som återbegravdes, även mynt invirade i en skinnbit, byggnadsdetaljer i form av bearbetad kalksten och formtegel, textilier, rester av en spånkorg m m. Inga intakta begravningar berördes av arbetena.

Ann-Charlott Feldt
antikvarie

Figur 2. Utdrag ur Ekonomiska kartans blad 085 57 med undersökningsområdet markerat. Skala 1:10 000.

Inledning

Med anledning av omläggning av golvet och flyttning av gravhällar i domkyrkans kor genomfördes en begränsad byggnadsarkeologisk undersökning. Denna utfördes av Östergötlands länsmuseum 2003-01-29--02-05.

Arbetet utfördes efter muntligt beslut från Länsstyrelsen i Östergötlands län (J Eriksson 2003-01-29). Uppdragsgivare var WSP Management, Linköping, vilka även svarade för de arkeologiska kostnaderna. Ansvarig för den arkeologiska förundersökningen och rapportarbetet var undertecknad.

Linköpings domkyrka

Linköping uppträder för första gången i de skriftliga källorna ca 1104 i den s k Florenslistan, då orten omnämns som biskopssäte (Tagesson 2002:148). Vid denna tid finns två kyrkor, S:t Lars och S:t Per. Den sistnämnda hade redan då status som domkyrka. Linköping kom tidigt att bli en kyrklig centralort med biskopssäte. Tyngdpunktsförskjutningen från en förhistorisk centralplats vid Stångån till den medeltida stadens läge på slutningen av en grusås kan ses som en medveten satsning från en lokal eller regional makt (ibid).

I staden etablerades förutom domkyrkan och S:t Larskyrkan även andra kyrkliga institutioner. Till dessa hör franciskankonventet som sannolikt etableras omkring år 1287, domskolan som tillkom under 1200-talets andra hälft, helgeandshuset som första gången omnämns 1342, S:t Örjanskapellet, sannolikt etablerat under senmedeltid samt själagården som troligen tillkom under 1400-talet (Tagesson 2002).

Domkyrkan ligger omgiven av gårdar som kan kopplas till olika kyrkliga ämbetsmän under medeltid. Flera av gårdarna har varit residensgårdar till domkapitlets medlemmar. Direkt väster om domkyrkan fanns biskopsgården (nuvarande Linköpings slott). I en halvcirkel norr, väster och söder om kyrkan var de olika residensgårdarna placerade (Tagesson 2002:111). Vissa av dessa kan ännu ses i form av bevarade medeltida stenbyggnader och källare. Det berörda området omfattar stora delar av S:t Pers och S:t Kors kvarter.

Linköpings äldsta domkyrka i sten uppfördes i romansk stil. Tidigare har den daterats till 1120-30-talen eller till biskop Gisles episkopat (före 1139-1160-talet). Senare forskning vill hänföra domkyrkan till tiden för Florenslistan d v s ca 1100 (Tagesson 2002:104). Fynd av fragment från eskilstunakistor antyder att det kan ha funnits en missionstida begravningsplats och kanske en träkyrka på platsen redan före den första stenkyrkan (Cnattingius m fl 1987, Feldt 1989, Feldt 2004, Modén 2004).

Under 1200-talets första hälft inleds uppförandet av en ny domkyrka. Vid kung Valdemars kröning 1251 står sannolikt kor och tvärskepp klara. Det nya långhuset påbörjas under biskop Lars (biskop 1236-1258) och slutförs under biskop Bengts tid (biskop 1286-1291). Under första hälften av 1300-talet (ca 1308-1360) förlängs långhuset och dessutom tillkommer sydportaler och en sakristia. Samtidigt uppförs en katedralskola söder om kyrkogården (Cnattingius m fl 1987).

Efter 1300-talets byggnation sker en lång viloperiod. Byggnandet av ett nytt kor inleds under åren 1406-1420 men avbryts och kommer igång igen först under Henrik Tidemansson (biskop 1465-1500). Ett sengotiskt kor uppförs 1487-1498. Biskop Henrik gör även omfattande tillbyggnader på biskopsgården och förser den bland annat med ett stort stenhus och en 7 m hög ringmur (Modén 2004). Från samma tid är den byggnad som 1988 påträffades väster om domkyrkan och som tolkats som ett kapitelhus (Tagesson 1996).

Under 1500- och 1600-talen genomfördes ett antal mindre arbeten på domkyrkan. Ett västtorn, det s k Hårlemanska tornet, uppförs 1747-1758. Detta byggs om till oigenkännlighet av Zettervall 1877-1886. Även andra, mindre restaureringsarbeten genomförs under 1800-talet (Cnattingius m fl 1987).

Runt domkyrkan finns idag en park med gräsmattor, grusgångar och stora lövträd. Parken omges på

Figur 3. Utsnitt ur stadskarta över Linköping från år 1651 som visar domkyrkan omgiven av bogårdsmuren och diverse byggnader.

två sidor av en stenmur. Området var tidigare en kyrkogård omgiven av en bogårdsmur. Bogårdsmuren med sju sticluckor finns avbildad på den äldsta stadskartan över Linköping från 1651. Det finns indicier på att denna föregåtts av ett dike som begränsning av den vigda jorden (Feldt 2002a, Eriksson 1978, Olsson 1946).

Flera byggnader, bland annat det ovan nämnda kapitelhuset, katedralskolan, ett benhus och stads-sakellansens bostad har legat i anslutning till bogårdsmuren. Begravningarna på kyrkogården upphörde 1811. Året därpå revs muren och området omvandlades till park (Cnattingius 1987). Det finns uppgifter om att den gamla bogårdsmuren av kalksten var mycket förfallen redan på 1700-talet (Feldt 1989).

Tidigare undersökningar

Flera arkeologiska undersökningar har genomförts inom Domkyrkoparken och i angränsande gatumark. Ett stort antal gravar har undersökts inom kyrkogårdsområdet, både söder och väster om kyrkan (Egebäck & Syse 1996, Feldt 1989, 1990, 1997, 2002 a, och 2002 b, Tagesson 2004).

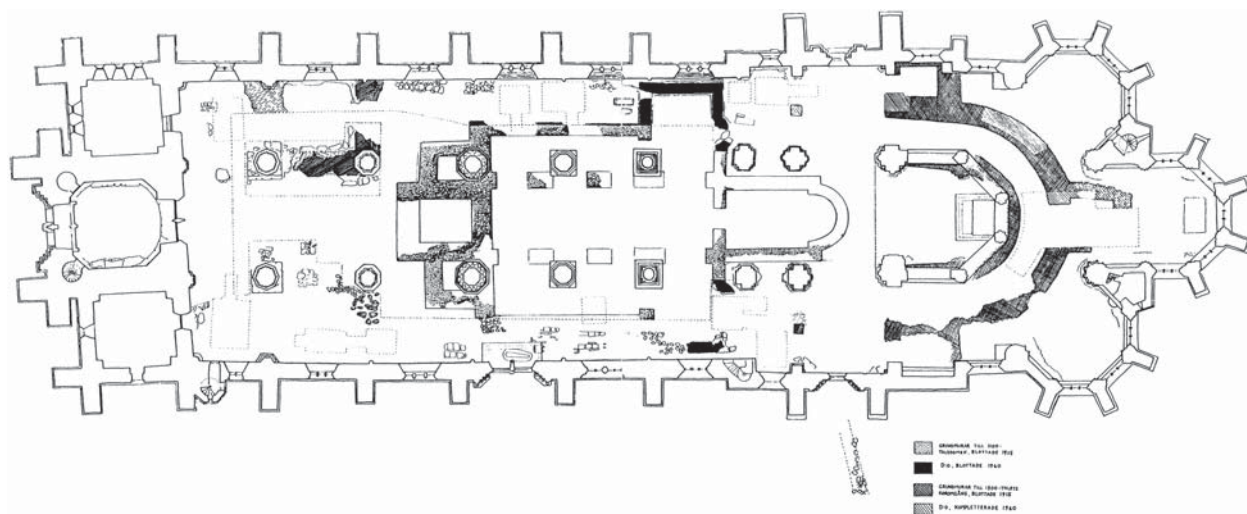
Ett flertal byggnadslämningar har undersökts inom Domkyrkoparkens område och i angränsande gatumark. 1988-1992 undersöktes delar av ett stenhus som legat strax väster om domkyrkan, inne på kyrkogårdens område (Feldt 1989, Tagesson 1988 och 1996). Byggnaden har tolkats som ett domkapitelhus som varit i bruk från slutet av 1400-talet och troligen rivits redan under 1500-talets andra hälft. I kyrkogårdens sydvästra del påträffades vid undersökningar inför en trädplantering 1991 även lämningarna efter en mindre källare (Tagesson 1996).

Vid en undersökning söder om tornet 1985 dokumenterades delar av grundläggningen till domkyrkans strävpelare samt även ett parti av tornets nedre delar (Egebäck och Syse 1996). Den äldre bogårdsmuren har påträffats vid flera undersökningar (Cnattingius 1963, Eriksson 1978, Modén 2004, Olsson 1946, Tagesson 1996 och 1988).

Inne i domkyrkan har flera undersökningar genomförts. Dels har de skett i samband med större ombyggnader dels i samband med mindre reparationer eller förflyttningar av fasta konstruktioner. Vid dessa har både gravar och murverk dokumenterats (Cnattingius 1963, Feldt 1997).

De mest omfattande och genomgripande undersökningarna inne i domkyrkan utfördes under ledning av Romdahl och Curman 1915-16 (SR 53) och av Cnattingius 1960-61 (SR 58-59, Ullén 1987). Undersökningarna visade på att domkyrkan genomgått flera omfattande planändringar under medeltiden. Genom denna kunskap blev det möjligt att relatera förändringar i murverken till de olika byggnadsskedena. Bland annat dokumenterades resterna av den romanska stenkyrkan från 1100-talet, vars grundmurar finns bevarade under domkyrkans golv. Förutom kyrkgrunden påträffades ett fragment av en gavelhäll till en s k eskilstunakista, d v s ett runristat gravmonument från missionstiden. Detta indikerar att det funnits en kristen begravningsplats i området redan innan den första stenkyrkan uppförs (Cnattingius 1987:306).

Den äldsta arkeologiska iakttagelsen som finns bevarad från domkyrkan är ett brev daterat 1858 från L Wiede till B E Hildebrand som beskriver ett fynd av ett människoskelett i en kista av täljstenshällar som gjorts under en strävpelare på kyrkans norra sida (SR 51). I ett annat brev år 1894 berättar ingenjör

Figur 4. Översiktsplan som visar de äldre murar som påträffats vid undersökningar under domkyrkans golv. Upprättad av B Cnattingius 1961

Figur 5. Den romanska kyrkans norra mur sedd från öster. Foto S Curman 1916

Theorell om tre välvda gravkammare och ”åtskilliga enkla hällkistor” (SR 52).

1932 utfördes arbeten bakom högaltaret där rester efter den äldre kormuren samt en massgrav som man tolkat som spår av 1812 års restaurering påträffades (SR 55). Vid en restaurering 1944 öppnades provgropar vid norra långhusmuren och koret (SR 56). 1958 genomfördes en uppmätning av portalen mellan långhus och sakristia i kyrkans ursprungliga västfa-

sad (SR 62). I samband med restaureringar 1962 och 1966 registrerades stenhuggarmärken i kyrkan (SR 124).

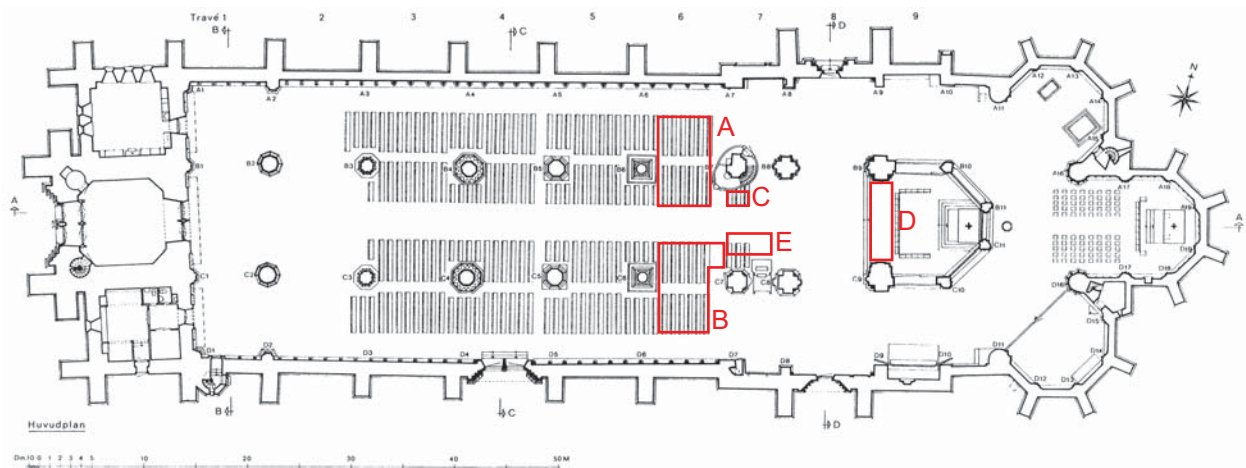
Syfte

Syftet med den byggnadsarkeologiska undersökningen var att försöka besvara några utvalda frågeställningar som redovisas nedan.

- Att om möjligt att ta fram murverk från 1100-talskyrkan och på detta ta prover på puts, färg och murbruk. Proverna kommer dels att fungera som referensprover inför framtida undersökningar och andra antikvariska insatser, dels som jämförelsematerial till de tidigare genomförda undersökningarna på Linköpings slott.
- Att fastställa berörda pelarfundaments konstruktion och eventuella byggnadsfaser.
- Att undersöka blottade golvlager på utvalda ytor och ta tillvara ett urval av påträffade föremål.

Metod och dokumentation

Den byggnadsarkeologiska undersökningen genomfördes på utvalda punkter i samband med ombyggnaden. Den genomförda dokumentationen omfattade sammanlagt ca 110 m² golvyta. Schaktdjupet under de bortplockade golvhällarna varierade mellan 0,2-0,7 m. Mur- och putsbruk togs från alla påträffade murverk. Ett urval av de föremål som påträffades i golvlagren togs tillvara. Prover och fynd förvaras i avvaktan på slutgiltig fyndfördelning på Östergötlands länsmuseum under accessionsnummer ÖLM C4206.

Figur 6. Plan som utvisar de olika undersökningsytorna 2003 (Cnatingius 1987).

Resultat och tolkning

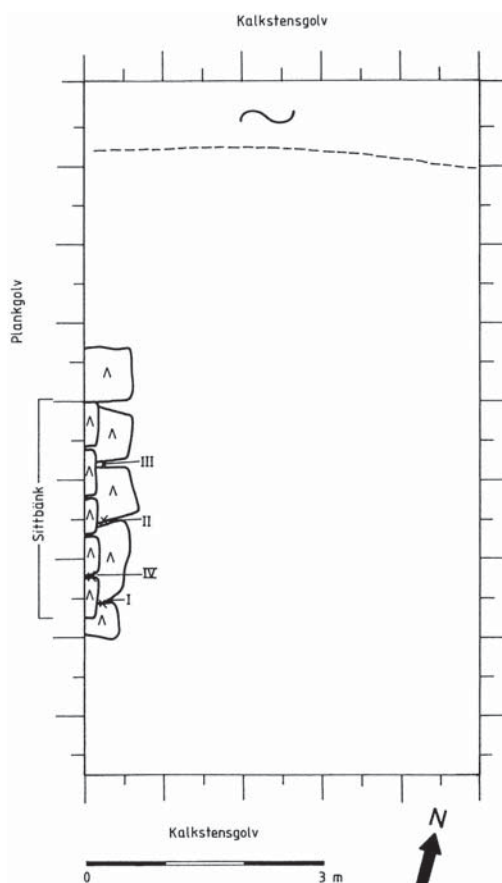
Vid undersökningen dokumenterades fem ytor där golvhällarna avlägsnats. Ytorna betecknades A-E. På två av ytorna, C och D, berördes golvfyllningen endast ytligt varför ingen undersökning av massorna genomfördes. Två större ytor, A och B, öppnades i den sjätte travén. En tredje yta (E) öppnades i mittskeppets södra del i den sjunde travén. Dessa tre ytor, A, B och C, kommer att beskrivas närmare i det följande.

Yta A, fundament till pelare B6

Ytan som öppnades var ca 9 x 5 m. Fyllningen under golvhällarna utgjordes av sten, grus, sand och diverse avfall. Bland avfallet framkom, förutom skelettresten som återbegravdes, även mynt invirade i en skinnbit, byggnadsdetaljer i form av behuggen kalksten och formtegel, textilier, en spånkorg m m. Inga intakta begravningar berördes av arbetena.

Tre av mynten påträffades i samband med grävningen. Ett stycke oidentifierat pälsskinn med flera sömmar på låg omvikt om en liten samling mynt. Vid upptäckten föll flera mynt ur skinnhöljet och försvann djupt ner i den sydöstra delen av fundamentet till pelare B6. De mynt som kunde tas tillvara utgjordes av 1 öre silvermynt präglat under Johan III år 1590, 1/2 öre silvermynt präglat under Johan III år 1584 och 1/6 öre silvermynt av koppar präglat under Carl XI år 1669. I schaktet framkom ytterligare två mynt, en 2-öring från 1857, d v s från Oscar I:s regeringstid, och en 2-öring från 1960.

Bland de övriga fynden tillvaratogs två arkitekturdetaljer av kalksten varav den ena kan ha ingått i en kolonett eller valvribba. Denna är ythuggen med tan-

Figur 7. Planritning, yta A.

dad mejsel. Den andra är ett mindre ornament kanske från en kolonett eller någon skulptur. Detta fragment har flera färgspår, bl a mörkrött, orangerött, svart, grönt och vitt.

Figur 8. En spånkorg som påträffades vid undersökningen. Foto A-C Feldt, ÖLM.

Figur 9. Mynt som påträffades vid undersökningen. Foto A-C Feldt, ÖLM.

Två tunna kilar av järn kan ha nyttjats för att justera lutningen i något murverk eller för klyvning av virke. Till arbetsredskapen hör säkert även huvudet till en stenhuggarklubba av trä och resterna efter en större bastkorg. En spets av trä med rombiskt tvärsnitt och spår av förgyllning kan ha suttit på ett av de många epitafier som prytt kyrkan. En papperslapp visade sig vara en sida ur en bönbok med ”enskilda kyrkoböner” tryckta i frakturstil. Sidan innehöll bl a ”Bön före skriftermålet”.

Två tygbitar togs också tillvara, dels en bit slarvigt fällat linnetyg som var en kypert vävd i gåsögon-teknik, dels ett stycke tunn brun bomullsväv med bemålning i blått, vitt och guld och försett med frans. Linnetyget gav intryck av att vara hemvävt och garnet var ett ojämnt spunnet och ofärgat lingarn. Det kan ursprungligen ha varit en del av en bordsduk. Det bemålade tyget har troligen ursprungligen varit en del av en begravningsfana. Tyget har bemålning på båda sidor. Stilen på dekoren är rokokokil vilket pekar på en datering till senare delen av 1700-talet.

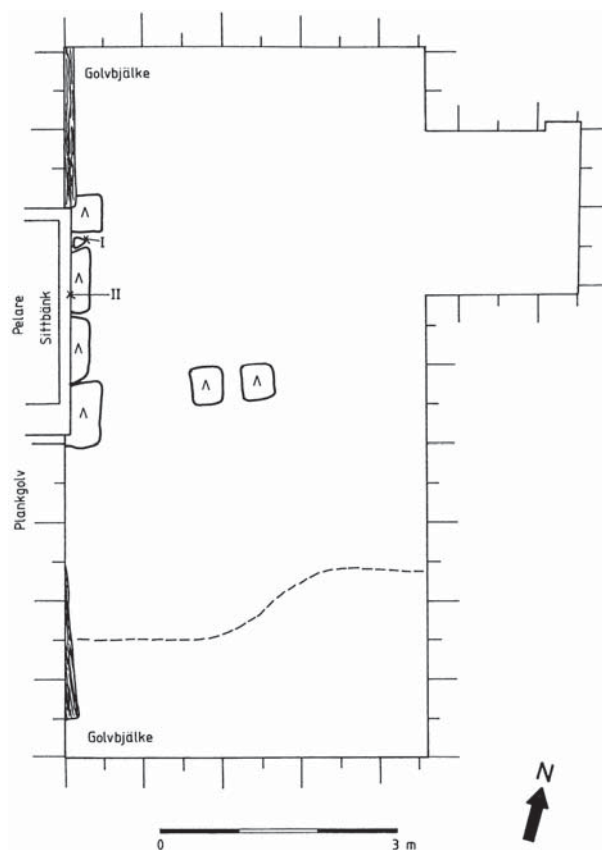
Schaktets västra del anslöt till pelare B6 och en del av dess fundament var möjligt att dokumentera. Synligt i plan med det befintliga golvet fanns en sockel av ca 15-17 cm tjocka slipade kalkstenshällar. Hällarna var 20-25 cm breda med tunna skarvar. De var fogade med ett murbruk som hade en medeltida karaktär med hög andel bindemedel (prov AIV).

Murbruket påminner närmast om det som kommit till användning vid uppförandet av de första tegelbyggnaderna på Linköpings slott (då biskopsgård) under senare delen av 1200-talet (bruk 5C i murbrukskronologin för Linköpings slott). Det är sannolikt att de kommer på plats i samband med den stora ombyggnad av domkyrkan som utförs under tiden ca 1250-1296. Det är vid denna tid hela långhuset väster om tvärskeppet byggs om och bland annat får sin nuvarande bredd. Även pelarna byts ut vid detta tillfälle.

Sockelhällarna vilade på ett fundament som överst bestod av någorlunda plana kalk- och gråstenar. I denna samling ingick både pryddligt tillhuggna och delvis ytbehandlade stenar omväxlande med mer slumpmässigt formade stenar. Fundamentet fortsatte ner till okänt djup. Stenarna var fogade med samma typ av bruk som sockelhällarna i den övre delen av konstruktionen (prov AI-AIII).

Yta B, fundament till pelare C6

Ytan som öppnades var ca 9x6 m. Fyllningen under golvhällarna utgjordes av sten, grus, sand och diverse avfall. Inga föremål togs tillvara från denna fyllning. I golvfyllningen fanns flera stenar som sannolikt ingått som golvhällar i ett äldre kalkstensgolv. Dessa var ca 18x18 cm och hade en plan ovansida medan

Figur 10. Planritning, yta B.

undersidan var ojämn. En sten av denna typ ingick även i fundamentet till pelaren C6.

Fundamentet var murat i samma typ av bruk (prov BI) som var fallet för pelare B6, dvs ett kalkbruk av medeltida karaktär som uppvisade stora likheter med bruk 5C i referenssamlingen för Linköpings slott och som kan dateras till senare delen av 1200-talet. Sockelstenarna var delvis täckta av ett betongskikt som gav intrycket av att vara polerat. Sockeln var även delvis omfogad med betong (prov BII).

Yta E, 1100-talskyrkans kor

I schaktet framkom ett mindre parti av den romanska kyrkans kormur. Grunderna till den romanska 1100-talskyrkan undersöktes tidigare i samband med en utgrävning av domkyrkans golv 1915-16. Delar av murarna undersöktes även 1960. Kyrkans grundplan utgjordes av kor med absid, ett kort treskeppigt långhus med ett tvärskepp med absidioler åt öster samt ett tornparti i väster. Domkyrkan har bl a jämförts med kyrkorna i Vreta koster och Roskilde. Den sistnämnda dateras till 1070-80-talen.

Den del av den romanska kyrkan som framkom vid den här aktuella undersökningen utgjordes av ett ca 2,6 m långt parti av insidan på den södra kormuren. Ett mindre provschakt grävdes innanför muren. Murens insida var bevarad till en höjd av fyra skift med

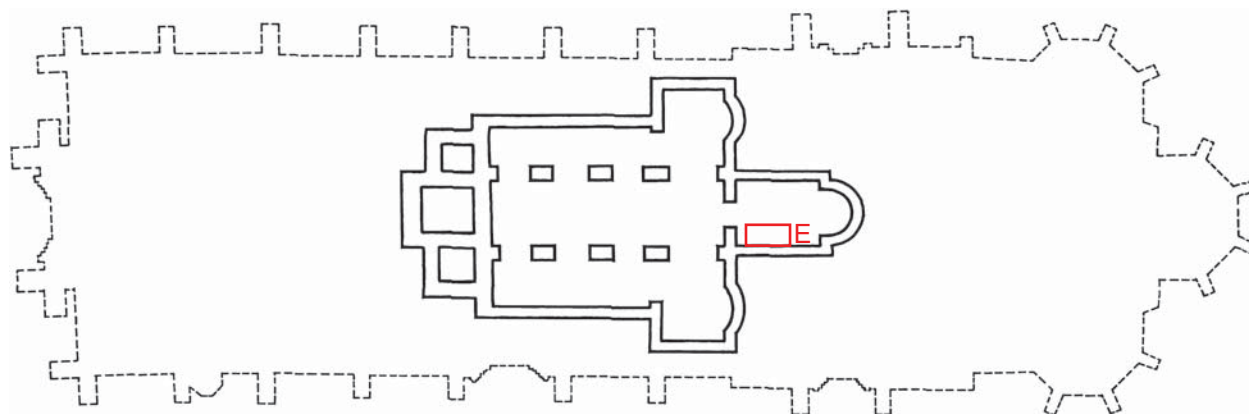
oregelbundna tuktade kalkstenar. De tre undre skiften bildade en sockel och skiftet däröver var indraget 0,16-0,18 m. Under sockelstenarna skymtade gråstenar som utgjort murens fundament. Grundmuren av gråsten dokumenterades vid undersökningarna 1915-16 och då fann man att den var ca 0,6 m djup. Alla fyra skiften var fogade med samma typ av kalkbruk som även var utstruket över sockelns ovasida (prov EI-III och EVI).

Innanför kormuren påträffades två lager av kalkbruk (prov EIV-V) ovanpå gruslager. Denna yta tolkades som ett kalkbruksgolv eller som kalkbruk lagt som underlag för ett kalkstensgolv. Om tolkningen är riktig så kan det inte ha varit ett ursprungligt golv eftersom det ansluter till den översta sockelstenen. Det är rimligt att anta att sockeln ursprungligen varit synlig till mer än ett skifts höjd.

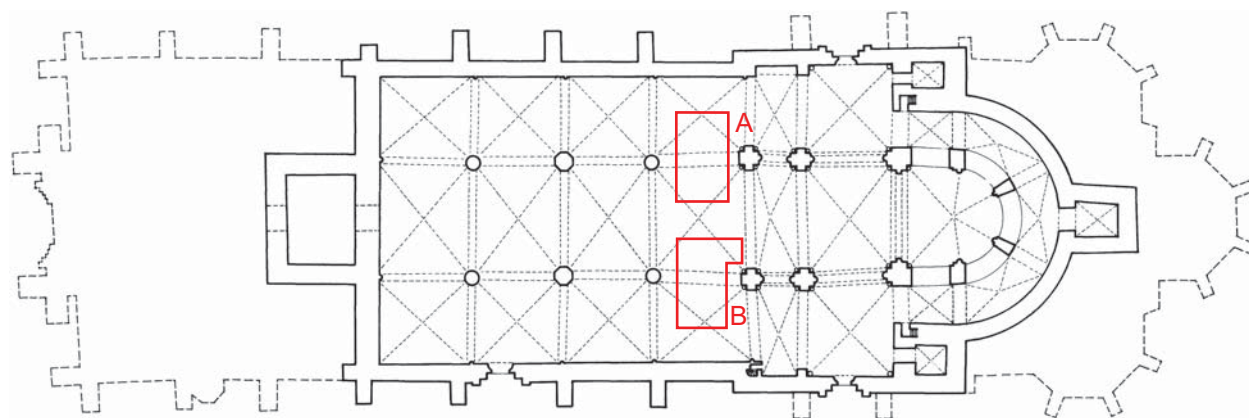
Kalkbruket i murverket och i den förmodade golvytan har en likartad grundton men skiljer sig något åt. Golvbruket (prov EIV, V och VIb) är lösare och

smuligare med ett större inslag av stenar i ballasten. Bruket i murverket (prov EI-III och VIa) är jämnare, fastare och har en finkornigare ballast. Prov EVI visade sig innehålla två olika kalkbruk; dels det fasta bruk som använts i murverket; dels det lösa smuliga golvbruket. Det är möjligt att det lösa smuliga bruket använts vid en renovering då även golvet belagts med bruk.

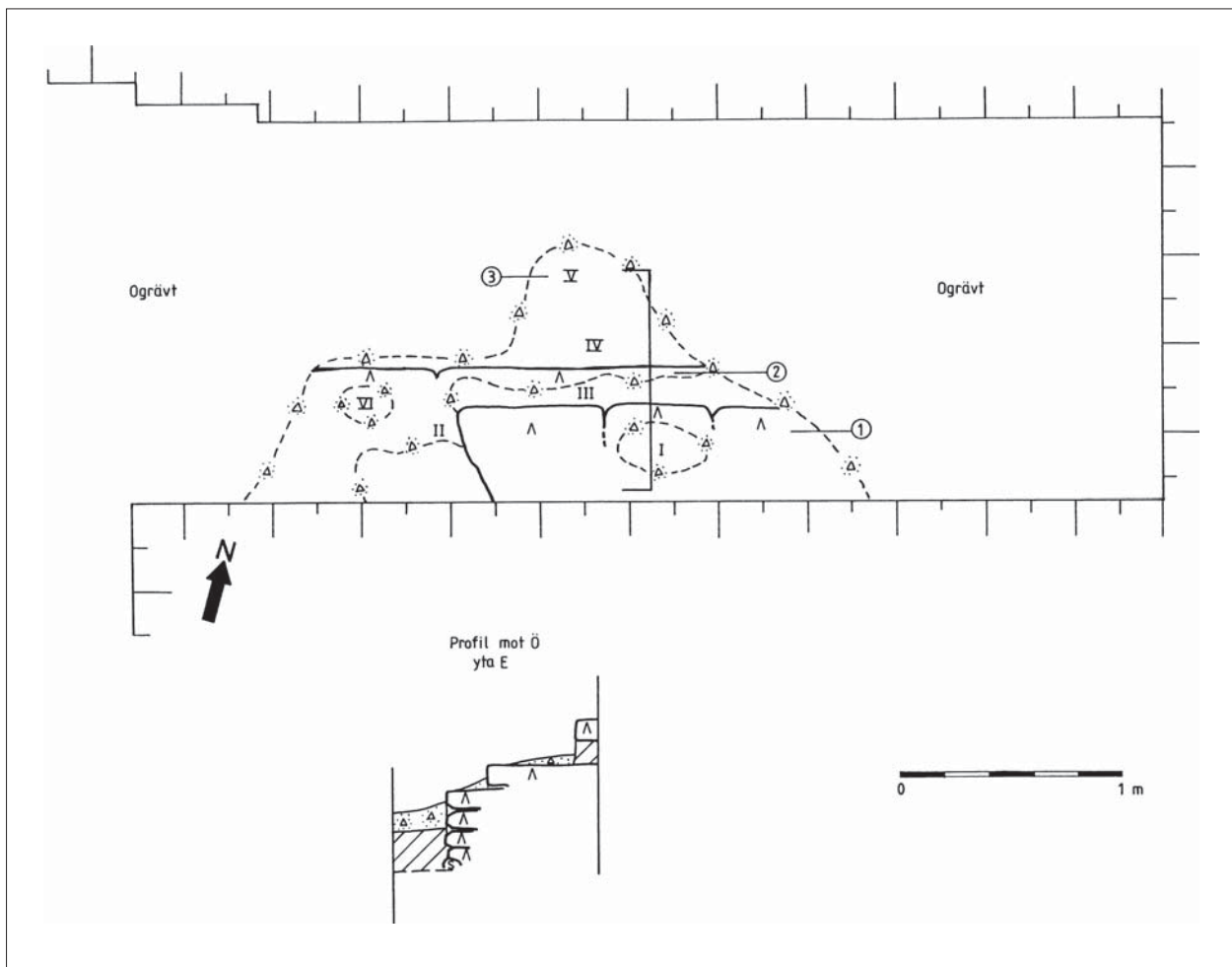
Både bruket i murverket och i golvet är med största sannolikhet färgförändrade på grund av upphettning i samband med bränder. Färgförändringen innebär att det är svårt att jämföra murbruksproverna från den äldsta domkyrkan med bruk från Linköpings slott utan att utföra en tunnslipsanalys. Kalkbruket i murverket påminner närmast om det som kommit till användning vid uppförandet av de första kalkstensbyggnaderna på Linköpings slott (då biskopsgård), vilka sannolikt uppfördes redan under 1100-talet (bruk 2C och 2D i murbrukskronologin för Linköpings slott).

Figur 11. Rekonstruktion av den romanska 1100-talskyrkans grundplan placerad i sitt läge inom den nuvarande kyrkans plan (Cnattinius 1987). Schakt E markerat.

Figur 12. Rekonstruktion av grundplanen efter ombyggnaden 1250-1296 (Cnattinius 1987).

Figur 13. Plan- och profilritning, yta E.

Prov nr	Konstruktion	Beskrivning
AI	Pelare B6 fundament	Kalkrikt, välblandat med varierad ballast
AII	Pelare B6 fundament	Kalkrikt, välblandat med varierad ballast
AIII	Pelare B6 fundament	Kalkrikt, välblandat med varierad ballast
AIV	Pelare B6 sockel	Kalkrikt, välblandat med varierad ballast
BI	Pelare C6 fundament	Kalkrikt, välblandat med varierad ballast
BII	Pelare C6, sockel	Grå betong som sprutats in i fogar
EI	Romanska koret, fogbruk mur	Beige kalkbruk, ojämnt blandat
EII	Romanska koret, fogbruk mur	Beige kalkbruk, ojämnt blandat
EIII	Romanska koret, utstruken fog	Beige kalkbruk, ojämnt blandat, putsyta
EIV	Romanska koret, golvyta	Smuligt kalkbruk, ojämnt blandat
EV	Romanska koret, golvyta? /fylln.	Smuligt kalkbruk, ojämnt blandat
EVla	Romanska koret, utstruken fog	Beige kalkbruk, ojämnt blandat
EVlb	Romanska koret, fogbruk	Smuligt kalkbruk, ojämnt blandat

Figur 14. Tabell över murbruksprover

Referenser

Stadskartor över Linköping från 1651 till 1900

Cnatingius B. 1963. *Linköpings domkyrka, Meddelanden 1962-63*.

Cnatingius B. 1987. Red Cnatingius B. m fl 1987. *Linköpings domkyrka, Sveriges kyrkor 200*. Uppsala

Egebäck P-E. & Syse B. 1996. *Arkeologisk undersökning och antikvarisk kontroll, domkyrkan, Linköping, Östergötland*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Eriksson J. 1978. *Rapport från schaktningsövervakning vid Linköpings domkyrkoparks SO-hörn, utförd av Östergötlands länsmuseum i augusti 1978*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 1989. *S:t Persgatan, Linköping, Östergötland, Arkeologisk förundersökning 1989*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 1990. *Domkyrkoparken, Linköping, Östergötland, Arkeologisk förundersökning 1990*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 1997. *Flyttning av en gravhäll i domkyrkan, Linköping, Östergötland, Arkeologisk förundersökning*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 2002a. *72 gravar på 29 meter – och kanske en äldre kyrkogårdsgräns, Arkeologisk förundersökning, Domkyrkoparken, Linköping, Östergötland*. Rapport 33:2002. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 2002b. *Kristi brud med krans i håret, Arkeologisk förundersökning, S:t Persgatan – Storgatan, Linköping, Östergötland*. Rapport 51:2002. Östergötlands länsmuseum

Feldt A-C. 2004. *Medeltid i domkyrkans skugga - kv Absalon*. Red Mörkfors G, Löfgren Ek A, Feldt A-C, & Ohlsén M. *Kulten Makten Människan*, Årsbok 2003, Östergötlands länsmuseum

Modén E & Feldt A-C. 2004. *Linköpings slotts nya byggnadshistoria. Byggnadsarkeologisk undersökning av Linköpings slott 1994-2000*. Rapport 2004:35, Östergötlands länsmuseum

Olsson N. 1946. *Rapport angående kontroll av schaktningsarbete för underjordisk transformatorstation å domkyrkans parkområde i Linköping*. Arkivhandling. Östergötlands länsmuseum

Tagesson G. 1988. *S:t Persgatan, Fornlämning 153, Linköping, Östergötland, Arkeologisk undersökning 1988*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Tagesson G. 1996. *S:t Persgatan – domkyrkoområdet, Fornlämning 153, Linköping, Östergötland, Arkeologiska undersökningar 1990-92*. Rapport. Östergötlands länsmuseum

Tagesson G. 2002. *Biskop och stad*. Lund studies in medieval archaeology 30. Linköping

Tagesson G & Westerlund J. 2004. *Domkyrkoparken, Linköping - gravar från 1100-talet till 1810*. RAÄ UV Öst. DAFF 2004:1. Linköping

Ullén I. 1987. *Murverksbeskrivning*. Red Cnatingius B. m fl 1987. *Linköpings domkyrka, Sveriges kyrkor 200*. Uppsala

Tekniska uppgifter

Område	Domkyrkan
Stad	Linköping
Kommun	Linköping
Län och landskap	Östergötland
Fornlämningsnr	RAÄ 153
Ekonomiska kartans blad	085 57 (8F 5h Linköping)
Koordinater	X6476470 Y1489000
Koordinatsystem	Rikets
Höjdsystem	Rikets
Typ av undersökning	Byggnadsarkeologisk undersökning
Länsstyrelsens beslut	Muntligt
Länsstyrelsens handläggare	Jan Eriksson
Länsstyrelsens dnr	225-17656-01
Länsmuseets dnr	457/02
Länsmuseets kontonummer	6324
Uppdragsgivare	WSP Management, Linköping
Kostnadsansvarig	WSP Management, Linköping
Projektledare	Ann-Charlott Feldt
Personal	-
Fältarbetstid	2003-01-29--02-05
Total projekttid	56 timmar
Undersökt yta	ca 110 m ²
Fynd	ÖLM C4206
Foto	2003 S 54, 2003 S 55
Analyser	Nej
Grafik	-
Renritning	Annicka Clarmo
Grafisk form	Lasse Norr
Tryck	-
Rapport	2004:5 © Östergötlands länsmuseum
Ur allmänt kartmaterial	© Lantmäteriverket dnr 507-99-499

Dokumentationsmaterialet förvaras på Östergötlands länsmuseum.